

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Товариства з обмеженою відповідальністю “Укрінпол” щодо офіційного тлумачення статті 2 Закону України “Про систему оподаткування”, частини першої статті 31 Закону України “Про підприємства в Україні”, статті 1 та пункту 3 статті 7 Декрету Кабінету Міністрів України “Про податок на добавлену вартість”, пункту 21 постанови Кабінету Міністрів України “Про звіти керівників міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, обласних державних адміністрацій про підсумки роботи народного господарства у січні 1997 року”

м. Київ
4 листопада 1998 року
№ 48-у/98

Справа № 2-28/98

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Розенка Віталія Івановича - головуючий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мартиненка Петра Федоровича,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Савенка Миколи Дмитровича – суддя-доповідач,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Яценка Станіслава Сергійовича

розглянув питання про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Товариства з

обмеженою відповідальністю “Укрінпол” стосовно офіційного тлумачення статті 2 Закону України “Про систему оподаткування”, частини першої статті 31 Закону України “Про підприємства в Україні”, статті 1 та пункту 3 статті 7 Декрету Кабінету Міністрів України “Про податок на добавлену вартість” та пункту 21 постанови Кабінету Міністрів України “Про звіти керівників міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, обласних державних адміністрацій про підсумки роботи народного господарства у січні 1997 року”.

Заслухавши на засіданні суддю-доповідача Савенка М.Д. та розглянувши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб’єкт права на конституційне звернення – ТОВ “Укрінпол” – просить дати офіційне тлумачення статті 2 Закону України “Про систему оподаткування” в редакції від 18 лютого 1997 року № 77/97-ВР (Відомості Верховної Ради України, 1997, № 16, ст. 119), частини першої статті 31 Закону України “Про підприємства в Україні” від 27 березня 1991 року № 887-XII (Відомості Верховної Ради України, 1991, № 24, ст. 272), статті 1 та пункту 3 статті 7 Декрету Кабінету Міністрів України “Про податок на добавлену вартість” від 26 грудня 1992 року № 14-92 (Відомості Верховної Ради України, 1993, № 10, ст. 78), пункту 21 постанови Кабінету Міністрів України “Про звіти керівників міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, обласних державних адміністрацій про підсумки роботи народного господарства у січні 1997 року” від 19 березня 1997 року № 247 (Офіційний вісник України, 1997, число 12) в частині щодо наявності зв’язку між сплатою обов’язкових внесків до бюджету різними суб’єктами підприємницької діяльності та відповідальності одного суб’єкта підприємницької діяльності за невиконання іншим суб’єктом своїх обов’язків щодо сплати податків.

У пункті 3 статті 7 Декрету Кабінету Міністрів України “Про податок на добавлену вартість” зазначено, що з товарів (робіт, послуг), які відповідно до підпунктів “а”-“д” пункту 1 статті 5 цього Декрету звільняються від оподаткування, суми податку на додану вартість, що сплачені або підлягають сплаті постачальникам за виконані роботи, надані послуги, придбані матеріальні ресурси, паливо, придбані і введені в експлуатацію основні виробничі фонди та взяті на облік матеріальні активи, зараховуються в рахунок чергових платежів або відшкодовуються з бюджетів за рахунок загальних надходжень доходів щомісячно, не пізніше 15-го числа наступного за звітним місяця.

2. Із матеріалів справи вбачається, що в листопаді 1996 року суб’єктом права на конституційне звернення було здійснено

господарську операцію з експорту науково-технічної продукції за межі України.

Відповідно до положень підпункту "а" пункту 1 статті 5 та пункту 3 статті 7 Декрету Кабінету Міністрів України "Про податок на добавлену вартість", чинного на момент здійснення експорту, податок на додану вартість, сплачений заявником постачальникам цієї продукції, підлягав відшкодуванню з державного бюджету.

Державна податкова адміністрація Старокиївського району м. Києва відмовила у відшкодуванні з бюджету податку на додану вартість, посилаючись на відсутність даних про сплату цього податку постачальниками експортованої заявником продукції.

Товариство з обмеженою відповідальністю "Укрінпол" звернулося із позовом до арбітражного суду про відшкодування з бюджету сплаченого податку на додану вартість. Рішенням арбітражного суду м. Києва від 3 лютого 1997 року та постановою голови арбітражного суду м. Києва від 12 березня 1997 року його позовні вимоги були задоволені в повному обсязі.

Однак постановою судової колегії по перегляду рішень, ухвал, постанов Вищого арбітражного суду України від 23 червня 1997 року зазначене рішення та постанова голови арбітражного суду м. Києва скасовані, а у задоволенні позовних вимог відмовлено. Підставою для відмови у позові стали результати перевірки, проведеної згідно з вимогами, передбаченими постановою Кабінету Міністрів України "Про звіти керівників міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, обласних державних адміністрацій про підсумки роботи народного господарства у січні 1997 року". Цією перевіркою було встановлено, що суб'єктами підприємницької діяльності, які здійснили поставку експортованої продукції заявнику, податок на додану вартість до бюджету не сплачувався, звітність не надавалася, а самі суб'єкти підприємницької діяльності перебувають у розшуку.

За таких обставин судова колегія по перегляду рішень, ухвал, постанов Вищого арбітражного суду України дійшла висновку, що підстав для відшкодування з бюджету податку на додану вартість немає.

Листом Голови Вищого арбітражного суду України від 14 серпня 1997 року в принесенні протесту на постанову судової колегії по перегляду рішень, ухвал, постанов Вищого арбітражного суду України відмовлено.

3. Необхідність офіційного тлумачення цих актів суб'єкт права на конституційне звернення обґрунтовує тим, що, на його думку, Вищий арбітражний суд України невірні витлумачив їх положення, що призвело до порушення ряду норм Конституції України та позбавило його законного права на відшкодування податку на додану вартість з бюджету, а також необхідністю поновлення порушених майнових прав та подальшого юридично обґрунтованого планування своєї господарської діяльності.

4. Ухвалою Колегії суддів Конституційного Суду України з конституційних звернень (подань) від 31 березня 1998 року було відмовлено у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Товариства з обмеженою відповідальністю “Укрінпол” стосовно офіційного тлумачення статті 2 Закону України “Про систему оподаткування”, частини першої статті 31 Закону України “Про підприємства в Україні”, статті 1 та пункту 3 статті 7 Декрету Кабінету Міністрів України “Про податок на добавлену вартість” на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України”.

5. Відповідно до статті 94 Закону України “Про Конституційний Суд України” підставою для відкриття провадження у справі за конституційним зверненням є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами чи іншими органами державної влади, якщо суб’єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

У матеріалах конституційного звернення відсутні дані про неоднозначне застосування судами чи іншими органами державної влади норм законів, офіційне тлумачення яких просить дати заявник.

6. Відповідно до пункту 4 статті 13 Закону України “Про Конституційний Суд України” до повноважень Конституційного Суду України належить офіційне тлумачення лише Конституції України та законів України.

Вивчення матеріалів справи свідчить, що автор конституційного звернення, окрім питання щодо офіційного тлумачення положень законів України, порушує питання про тлумачення постанови Кабінету Міністрів України “Про звіти керівників міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, обласних державних адміністрацій про підсумки роботи народного господарства у січні 1997 року”, що не віднесено до компетенції Конституційного Суду України і, відповідно, не може бути предметом конституційного провадження у справі.

7. На підставі наведеного, керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 13, 50, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

У х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Товариства з обмеженою відповідальністю “Укрінпол” щодо офіційного тлумачення статті 2 Закону України “Про систему оподаткування”, частини першої статті 31 Закону України “Про підприємства в Україні”, статті 1 та

пункту 3 статті 7 Декрету Кабінету Міністрів України “Про податок на добавлену вартість” на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України “Про Конституційний Суд України”.

2. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Товариства з обмеженою відповідальністю “Укрінпол” щодо офіційного тлумачення пункту 21 постанови Кабінету Міністрів України “Про звіти керівників міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, обласних державних адміністрацій про підсумки роботи народного господарства у січні 1997 року” на підставі пункту 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” - невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

3. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ